

Disse Ekspertes havde da foreslaaet følgende Løsninger paa de nationale Landbrugsvanskeligheder:

1) en Toldpræference fra Lande i Europa, der indførte Landbrugsprodukter til Gunst for saadanne Produkter fra andre europæiske Lande.

2) Konsolidering paa et rationelt Niveau af alle Toldsatser for Landbrugsprodukter af europæisk Oprindelse i europæiske Indførselslande i en saadan Højde, at der blev en Margin tilovers til Profit for Landbrugsproducenterne.

3) Fuldstændig Frihed for Handelen med Landbrugsprodukter paa de europæiske Markeder og Undertrykkelse af alle Indskrænkninger og lignende, som havde til Formaal kunstig at begrænse Indførselen, Salget eller Forbruget af disse Produkter.

Desuden ønskede man

a) Ophævelse af enhver administrativ Foranstaltning, som havde Karakter af skjult Protektionisme, først og fremmest veterinære og lignende Foranstaltninger.

b) Ophævelse af enhver Forskelsbehandling med Hensyn til Tariffer for Transport paa Jernbaner eller Floder i Favør af Landbrugsprodukter, særlig forsaavidt angaar Korn fra oversøiske Pladser, naar disse Foranstaltninger var skabt for at sikre Udviklingen af visse Havne.

c) Undertrykkelse af det System, som ved at fastsætte en Margin mellem Toldsatserne for Raamaterialer og lignende og Satserne for det færdige Produkt fører til Forbud eller Restriktion af Indførselen af de forskellige Landbrugsprodukter.

Man var klar over, at der til Løsningen af disse Spørgsmaal maatte afsluttes en Række internationale Aftaler. Men desuden planlagde man, for at undgaa, at de europæiske eksporterede Landbrugslande trykkede Priserne for hinanden ved Konkurrence, en fælles Salgsorganisation for Landbrugsprodukter. For at gennemføre dette, maatte man have Siloer til Opmagas-

sinering af Produkterne, ligesom man maatte have en Landbrugskreditorganisation til at finansiere Høsten og til Skabelse af en særlig Organisme, som kunde sikre en ensartet Salgspolitik. Indtil en saadan Organisation var skabt, mente Ekspertes, at der burde skabes en varig Forbindelse mellem Landbrugslandenes Eksportinstitutter.

Paa den derefter følgende Konference i Warszawa, hvor Bulgarien, Estland, Ungarn, Letland, Polen, Rumænien, Czekoslovakiet og Jugoslavien, altsaa Lande, der omfatter op mod 100 Millioner Indbyggere og en Fjerdedel af Europas Areal, var repræsenteret, udarbejdedes et fuldstændigt Program, der dels tog Sigte paa de Foranstaltninger, man kunde gennemføre ved tosidede eller flersidede internationale Overenskomster, dels paa de Spørgsmaal, som kun kunde løses ved Samarbejde mellem Landbrugslandene selv.

Hvad de første Spørgsmaal angik, fremsattes bl. a. Forslag om at udarbejde et Udkast til en international Konvention om Ophævelse af direkte og indirekte Eksportpræmier for Landbrugsprodukter.

Hvad de andre Spørgsmaal angik, besluttede man at indføre forbedret og ensartet Statistik vedrørende Udførsel af Landbrugsprodukter samt Nedsættelsen af en særlig Kommission til Udarbejdelse af et Forslag om de Foranstaltninger, som hver Stat skulde foretage for at organisere en midlertidig Landbrugskredit (fra 6 Maaneder til 5 Aar) i Samarbejde med den internationale Finansmagt.

De 8 nævnte Lande var klare over, at en Præferencebehandling kun kunde gennemføres ved Vedtagelse af en Undtagelsesbestemmelse fra Mestbegunstigelsesklausulen, men Forholdene i de europæiske Landbrugslande i Øst og Sydøst gjorde det bydende nødvendigt, at den gennemførtes. Hvis de ikke fuldstændig skulde forarmes økonomisk. Madgearu mindede desuden om, at da den økonomiske Verdenskonference i 1927 havde anbefalet Anvendelsen af Mestbegunstigelsesklausulen i dens videste